

Karel Hynek

03 | z knihovny: **Libochovická knihovna slaví 100**

04 | rozhovor: **Zuzana Ondomišiová**

06 | soutěž: **Máchovou stopou XII.**

09 | dokumentujeme: **Zrušená zastávka**

13 | výstava: **Jaroslav Prášil: Na ruku**

13 | výstava: **Lenka Kahuda Klokočková: VITAL**

Prázdniny s knihovnou

Vážení čtenáři, tímto číslem našich knihovních novin symbolicky vstupujeme do prázdninového času. Přechod to nebude – vinou pandemie koronaviru – tak výrazný jako v předešlých letech. To ale neznamená, že nějak ošidíme naši prázdninovou nabídku. Vůbec ne! Letos poprvé po dlouhé době bude knihovna otevřená celé léto, každý den, tak jak jste na to zvyklí během školního roku: můžete si půjčovat své oblíbené knížky, cédéčka, časopisy anebo u nás prostě relaxovat s kávou a denním tiskem. Já bych osobně nevynechal naše výstavní prostory. V Kapli můžete vidět mandaly indonéského umělce Milovana Ahinsa Sutrisna, v Galerii kresby a litografie Lenky Kahudy Klokočkové a ve Šperkovnici paličkované náramky Jaroslava Prášila, profesora Fakulty umění a designu UJEP. Na červenec jsme připravili několik workshopů v Parku Václava Havla, na Střeleckém ostrově ve spolupráci s agenturou Modrý z nebe koncert Václava Koubka a – pozor – jako novinku **dětský příměstský tábor**. Pro rodiče s dětmi je určena i celoroční soutěž Lovci perel. Prázdniny jsou na takové „klání“ jako stvořené! Konec srpna již klasicky patří projektu knihovny pod širým nebem Města čtou. Kromě příjemného prostředí a nabídky zajímavých titulů, připravujeme autorská čtení, koncerty, filmy a divadelní představení. Podrobnosti o všech akcích naleznete na našich propagačních materiálech, webových stránkách a samozřejmě i facebooku. Vidíte, málem bych zapomněl: pokud sami píšete, nezapomeňte poslat příspěvek do naší literární soutěže Máchovou stopou. Pro finalisty letos chystáme kromě ocenění i kurz tvůrčího psaní. Krásné léto vám za celou knihovnu přeje

Karel Tománek

Hravé odpoledne s dinosaury

Celosvětově známý český ilustrátor Zdeněk Burian by letos oslavil 115. narozeniny. Knihovna Karla Hynka Máchy v Litoměřicích si toto výročí připomněla v úterý 18. února zábavným odpolednem pro děti a rodiče.

Přestože Zdeněk Burian ilustroval desítky různých knih, proslul hlavně svými kresbami a malbami pravěku, proto bylo celé odpoledne věnováno dinosaurům, což je oblíbené téma hlavně u mladších čtenářů.

Modelovaly se zuby, ze kterých vznikly krásné pravěké náhrdelníky, z hlíny se dobývaly dinosaurí kosti. Velký úspěch mělo obrovské puzzle mamuta i malování uhlem, díky kterému se naše chodba na chvíli změnila v pravěkou jeskyni. Celé odpoledne si účastníci mohli také zkusit zvláštní výtvarnou techniku, malování kávou a čajem. A co malovali? Samozřejmě

dinosaury. Pobavila i stolní hra české ilustrátorky Lucie Seifertové, Lovci mamutů.

A abychom nezapomněli, kvůli komu jsme se sešli, bylo celé oddělení plné knih s ilustracemi Zdeňka Buriana i knih o něm samotném.

Pravěkým odpolednem jsme otevřeli nový cyklus akcí pro děti, které bychom chtěli alespoň jednou za čtvrt roku opakovat. Tu následující věnujeme Františku Hrubínovi. Autorovo dílo si připomeneme v září v době jeho 110. výročí narození.

Alena Koudelková

Noviny Karel Hynek Mácha 1–2/2020

vydává Příspěvková organizace
Knihovna Karla Hynka Máchy
v Litoměřicích
Mírové nám. 26
412 01 Litoměřice
@: info@knihovnalitomerice.cz
☎: 416 732 453
www.knihovnalitomerice.cz

Editorka: Kateřina Minková
Redakce: Helena Hošková, Kateřina Minková, Karel Tománek
Grafická úprava: Helena Hošková
Foto: archiv knihovny

Tisk Jiří Bartoš — SLON, spol. s r. o.
Ústí nad Labem
ISSN 1803-7313
Evidenční číslo Ministerstva kultury ČR E 18798

Pozvánka – Města čtou

25.–30. srpna 2020
Park Václava Havla

Čítárna pod širým nebem je pro vás otevřená od úterý do neděle od 10 do 18 hodin. Usadte se v houpací síti nebo ve vaku a zalistujte v knihách a časopisech.

Doprovodný program:

Úterý

09.00 Dopolnedne s říkankou
10.00 divadlo pro malé děti
16.00 Ester Stará – autorský pořad
18.00 Eliška Lüftnerová – koncert

Středa

10.00 čítárna
16.00 dílna
Čtvrtek
10.00 čítárna
15.00 Na slyšenou
17.00 Šavlozubý ponožky – koncert

Pátek

10.00 Hořká chuť čokolády – Spolek LiPen
15.00 výtvarná dílna – komiks
17.00 Eva Turnová – autorský pořad
Ivan Vrána Blues Band a Monika Šonková – koncert

Sobota

10.00 čítárna
15.00 Dan Černý – autorský pořad
Neděle
10.00 Marta Foudová a Dan Pekař – Jóga v parku s živou hudbou
15.00 Eva Dolejšová a Lubo Baum – Pohyb, svoboda, poznání... to je parkour!
17.00 Bára Zmeková – koncert

Program bude upřesněn na www.knihovnalitomerice.cz. Vstupné na koncerty a další akce je dobrovolné. Změna programu vyhrazena.

Libochovická knihovna slaví stovku

Jak charakterizovat knihovnu v Libochovicích? Možná jako stoletou zámeckou dárnu, která drží krok s moderní dobou, má svůj genius loci a můžete v ní potkat živého páva. Na druhou stranu jsme omezeni prostorem v památkově chráněném domě, kde nemůžeme dále expandovat a ani příliš vylepšovat vnitřní dispozici.

V letošním roce slaví libochovická knihovna kulatých sto let. Tedy něco k její historii. V roce 1920 vznikla Veřejná čítárna a knihovna v Libochovicích sloučením knihoven tamních spolků. Občanská beseda darovala 1036 knižních svazků. Řemeslnická beseda 656 knih a Ottův slovník naučný. V prvním roce bylo vyčleněno z rozpočtu města na knihovnu 1140 korun. Knihovna se několikrát stěhovala. V roce 1972 byly pro knihovnu upraveny prostory bývalé zámecké konírny, kde sídlí dodnes v bezprostřední blízkosti libochovického zámku.

V současné době byly významné tyto milníky. V roce 1997 byl spuštěn automatizovaný knihovní systém LANius, 1999 zahájen provoz veřejného internetu, 2004 vystaven on-line katalog knihovny na internetu, 2006 došlo ke spuštění automatizovaného knihovního systému Clavius a v roce 2018 byla zpracována projektová dokumentace na přestavbu městského domu č. p. 10 na

novou knihovnu (zatím nevíme, kdy a jestli vůbec se přestěhování do větších prostor podaří). A jako dárek ke stému výročí jsme si v letošním roce nadělili přechod na nový knihovní systém Tritius.

Dnešní knihovny už neslouží pouze k půjčování knih a časopisů. Našich čtenářů si vážíme a snažíme se pro ně dělat i spoustu zajímavých periodických akcí. Například od roku 2008 „Po-čtení“ (pondělní čtení, kdy si čtenáři sami společně čtou) a „Po-znání“ (besedy, přednášky, výlety se zajímavými osobnostmi). Víme, že je nutné získávat hlavně nové mladé čtenáře. Proto pořádáme „tvoření s dětmi“, besedy pro školy, školky, spolky, různé soutěže. Podílíme se ve spolupráci se školou a zámekem na Pasování prvňáčků na čtenáře. Pořádáme ve spolupráci s městem a školou veřejné sbírky pro potřebné. Chceme být vidět, máme své webové a facebookové stránky a pravidelně přispíváme do Libochovických novin.

Nepatříme mezi velké knihovny, ale máme své čtenáře, kteří nás rádi navštěvují. A hlavně získáváme stále další. A jak budeme vypadat za dalších 100 let? To se necháme překvapit!

www.knihovna.libochovice.cz
ppl

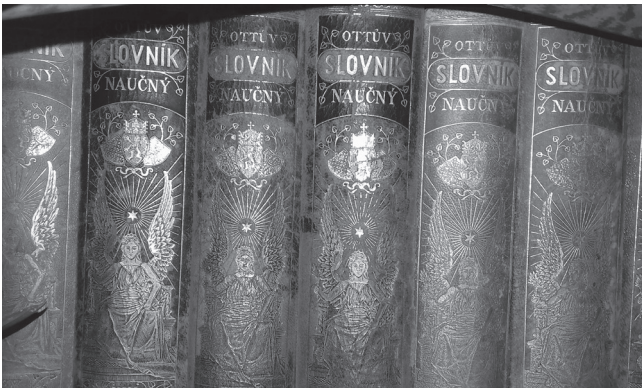
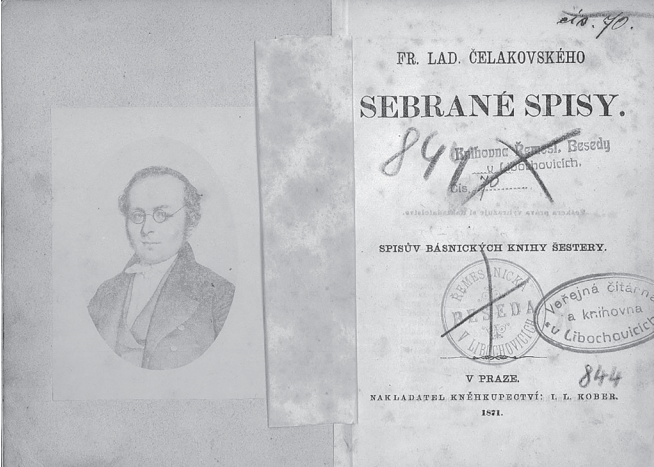

foto: archiv libochovické knihovny

Co letí v regionálních knihovnách

Zeptali jsme se za vás, které knihy mají nejraději čtenáři v regionálních knihovnách.

Knihovna **Rohatce** půjčuje nejvíc romány pro ženy. Žebříček vedou tyto autorky: Marcela Mlynářová, Alena Jakoubková, Táňa Keleová-Vasilková, Helena Němcová a Halina Pawłowska.

V **Žitenicích** jsou oblíbené historické romány Vlastimila Vondrušky, ale také romány Radky Třeštkové

Do **Brozan nad Ohří** si chodíte pro knihy Jsi jako slunce, Táňa Keleová-Vasilková, Hotýlek, Alena Mornštajnová, Holčičky, Magda Váňová a detektivku Noční lov od Roberta Bryndzy.

Také v **Horních Řepčicích** kraluje Táňa Keleová-Vasilková. Kromě ní ale i zahraniční autorky Barbara Cartland, Johanna Lindseyová a Sabine Ebert se středověkými romány. Paletu doplňuje i český autor Patrik Hartl.

Krabčice nejvíce půjčují Alenu Mornštajnovou: Tiché roky a Hana, dále Hanu Marii Körnerovou: Pozlacená klec a Heřmánkové údolí, Roxxane Veletz: Holčička, kterou tam nechali, Hanu Kolaříkovou: Na konci světa, Lenku Lanzovou: Těžká noc a také různé knihy

od Táni Keleové-Vasilkové. Děti tu mají rády: Deníky malého poseroutky a knihy o Šmoulech.

V **Polepech** jsou u dospělých asi nejvíce oblíbené knihy od českých autorů - Patrik Hartl (Okamžiky štěstí), Táňa Keleová-Vasilková (Lék na smutek), Alena Mornštajnová (Hana), Marcela Mlynářová, Vlastimil Vondruška atd. Zahraniční spisovatelé - Danielle Steel, Barbara Wood a Jo Nesbø. Děti si půjčují různé knihy se zvířaty (koně, psy) a Harryho Pottera.

Do **Vrutice** se nejvíce chodí pro romány pro ženy: Táňa Keleová-Vasilková, Danielle Steel. Oblíbené jsou i detektivky. Čtenářky věkové kategorie osmdesát plus si půjčují Vlastu Javořickou a Vlastu Pittnerovou. Děti čtou Harryho Pottera a komiksy.

Eva Krejčí

Pozvánka – Koncert Václava Koubka

VÁCLAV KOUBEK

koncert a projekce filmu

Cesta pustým lesem

Baladický příběh o hledání a o naději v předvečer první světové války (1917). Hrají: V. Koubek, P. Landovsky, J. Dolanská, E. Sirová, T. Tobolová, J. Soukup, M. Hádek a další. Scénář: I. Arsenjev. Kamera: J. Kačer. Režie: I. Vojnár.

8/7/19:00

LETNÍ KINO LITOMĚŘICE

pořádá Knihovna Karla Hynka Máchy, Kinoklub Ostrov, z. s., a modryznebe.cz

vstupné v předprodeji: 150,- Kč / na místě: 200,- Kč / jen film od 21.15: 50,- Kč / předprodej smsticket.cz a hospoda U letního kina

Zuzana Ondomišiová

Česká tibetoložka a spoluzakladatelka neziskové organizace Potala, o.p.s., podílí se na překladech a vydávání knih o tibetské kultuře, je spoluautorkou knih Tibet – země pod ochranou bohů a Tibetské nebe, peklo, ráj. Přispěla k realizaci dokumentárních filmů V kruhu znovuzrození, Dotek z druhého břehu aj. My jsme ji v knihovně přivítali na začátku března na besedě, která trvala tři hodiny, a i po jejím skončení zůstala spousta otázek. Bude nám ctí, uspořádat podobnou akci i v příštím roce. Než k tomu dojde, přečtěte si následující rozhovor.

Kdy jste byla v Tibetu naposledy? Jak se tato poslední návštěva lišila od té první, kdy jste se po strastiplné cestě přes Moskvu a Peking dostala tajně (jízdou 30 hodin pod dekou v autobuse) do Lhasy?
Začnu tím, jak se liší cesta do Tibetu a cestování po něm v rozmezí třiceti let. Na konci 80. let minulého století se Čína - a s ní i Tibet - začala postupně otevírat prvním běžným zahraničním turistům. Musíme si uvědomit, že v 50. letech směli do Číny pouze prověřeni novináři a odborníci z komunistických zemí nebo s levicovou orientací. Bez kontroly nebylo možné se po Číně pohybovat, a vlastně moc ani nebylo čím. Neexistovala žádná soukromá doprava, jen státní, stranická nebo podniková, ta veřejná byla značně omezená. A od konce 50. let byla Čína naprosto izolovaná, nepouštěla dovnitř téměř nikoho. Proti tomu je dnes i Severní Korea dostupnou destinací. V 90. letech se v Číně a Tibetu postupně pro turistiku uvolňovaly nové lokality a co nebylo zakázáno, bylo povoleno. Občas úředníci ani netušili, že do svého města už smějí cizince pustit, jindy vás naháněly policejní nebo vojenské hlídky, které vás mohly pokutovat, vypovědět i zavřít. Jezdilo se stopem na korbách nákladáků, čekalo se celé dny, kdy pojede místní autobus, někdy měl člověk štěstí na výpravu poutníků, karavanu anebo šel týden pěšky. Místo silnic vedly do odlehlejších míst sotva rozpoznatelné prašné cesty, neexistovaly pořádné mapy a anglicky se nedalo domluvit. Bylo to prostě dobrodružné pronikání na Divoký Východ. Návštěvníci Tibetu ale od počátku musí mít vedle čínského víza ještě speciální povolení, které je vždy časově omezeno, a k němu pak další razítka různých úřadů a orgánů pro návštěvu jednotlivých míst. Administrativa neustále narůstá a dnes musíte mít vybaveno vše předem, včetně přesného itineráře s povolenými noclehy. Cizinec se nesmí pohybovat veřejnou dopravou, ale musí vše vyřizovat přes

schválené cestovní kanceláře a k cestování používat turistické džípy nebo minibusy s průvodcem. Skupina, která musí mít nejméně pět osob, je dnes povinná mít průvodce na celou dobu pobytu, i ve Lhasě. Je jasné, že oproti relativně volnému cestování po Číně se takový výlet do Tibetu prodraží. A nenechte se mýlit, i když si dnes i u nás můžete koupit letenku nebo jízdenku na vlak rovnou do Lhasy, neznamená to, že vás tam pustí.
K tomu se přidávají překážky spojené s politickými výročími, zejména 10. březnem, kdy v roce 1959 začalo tibetské národní povstání proti čínské okupaci, výročím narození dalajlamy nebo pančhenlamy, vyhlášením Čínské lidové republiky 1. října 1949 či přibývajícím připomínkami sebeupálení v Tibetu. Čína většinou Tibet pro cizince preventivně uzavře, někdy to trvá měsíc, jindy třeba tři. Při náhlém uzavření Tibetu musí všichni cizinci neprodleně na vlastní náklady zemi opustit. Složitě plánování, vzrůstající finanční náročnost a nejistota, že se výlet uskuteční, vedly zejména od olympiády v Pekingu v roce 2008 k velkému poklesu podílu zahraničních turistů. Místo nich obrovsky roste vnitrostátní čínský turismus.
A moje odpověď na první část otázky – v Tibetu jsem byla naposledy před sedmi lety, ale cestu jsem plánovala nejméně pětkrát. Místo toho jsem se podívala za Tibeťany v Indii a Nepálu.
Dnes často sledujeme, jak tzv. tvrdý turismus ovlivňuje i ta nejzapadlejší místa na planetě, je toto patrné i v Tibetu? Nabízejí tam místní více nápoj čhang a knedlíčky momo nebo Coca Colu a hamburgery?
Čínská vláda v posledních asi 15 – 20 letech velmi masivně investovala do výstavby sítě silnic po Tibetu včetně posílení propojení s vnitřní Čínou a napojení odlehklých západotibetských krajů, elektrifikace, stavby železnice, která stále pokračuje, výstavby nových „měst“ a „vesnic“, hotelů a infrastruktury pro turisty, která cílí na ty čínské. V poslední době se soustřeďuje na budování přehrad a ovládnutí vodních zásob, roste těžba nerostů spojená s vyháněním tibetských nomádů z pastvin. Snaha o modernizaci v čínském stylu bohužel silně poznamenává podobu Tibetu, zaniká typická architektura, mění se vesnice i města, i Lhasu dnes obepínají betonová sídliště. Řadu tradic a zvyků vnímají Číňané jako „zpátečnickou“, úřady by vám nejradyji prodaly rádobý tradiční estrádu, kde i tibetská píseň zní jako čínská a „kroje“ jsou umělecky stylizované. Množství čínských turistů zaplavuje nejen ulice, přírodu, ale i chrámy a kláštery a během tibetských svátků povykuje s mobilními telefony a kamerami a nerespektuje jejich duchovní smysl a význam pro Tibeťany. Obchody patří Číňanům, kteří mají i lepší podmínky pro podnikání, už i na tržištích je většina

stánků v čínských rukou. Čínské hotely a restaurace obsluhují masy vnitrozemských Číňanů. Falza a cetky vyráběné v Číně se prodávají turistům jako pravé tibetské starožitnosti. Vedle toho bují ilegální obchod s trofejemi chráněných druhů divokých zvířat – parůžky, rohy, i kůžemi sněžného levharta...
... studenti se podle kvót posílají na studium do čínského vnitrozemí, čímž je kontakt s vlastní kulturou ještě omezenější...
Coca-colu v plechovkách s čínskými nápisy jste si mohli v Číně i v Tibetu koupit už v roce 1988, ale alkoholický kvašený ječný nápoj čhang, ani slaný čaj s jačím máslem z tibetských domácností nevytlačila. Ubylo však tibetských hospůdek, kde si čhang můžete objednat. Místo hamburgerů najdete v Tibetu spíš množství čínských restaurací nabízejících všechny gastronomické chutě Číny. Tradiční tibetská strava je sice méně pestrá, ale zato vydatná. V páře vařené knedlíčky momo plněné mletým jačím nebo skopovým, vydatná polévka thugpa s trhanými nudlemi, vařené skopové, kozi a jačí maso. K tomu brambory a rýže a nakládaná ředkev. Nejen na odlehlejších venkově se stále hojně pojídá campa, mouka z praženého ječmene, rozmíchaná na slano v čaji nebo na sladko se sušeným ovocem, anebo prostě jen tak s horkou vodou.
Přes všechny vlivy zvenčí jsou Tibetané stále duchovně a kulturně propojeni se svojí zemí. Je to pravda? Jakými způsoby se tam tradiční hodnoty předávají mladé generaci? Existují například tibetské knihovny? Mají Tibetané vlastní vyprávěče nebo spisovatele?
Hlavním náboženstvím většiny Tibeťanů je tibetská odnož buddhismu, vedle něj ale přežívá i starší – snad původní – tradice nazývaná bön či bönismus, rozšířená dnes hlavně ve východním a západním Tibetu. Spíš než o náboženství bych ale mluvila o způsobu vidění a vnímání světa, o duchovně psychosociálním systému. Tradiční hodnoty se předávají jednak v rodinách, zejména z generace prarodičů na vnoučata. Ale školní výchova je podřízena čínskému systému, děti se učí již téměř jen v čínštině, tibetština je silně upozaďována. Děti jdou do školy brzy ráno a vrací se večer po sedmé hodině. Nové školní areály vyrůstají spíš stranou center měst nebo vesnic a děti jsou v nich odříznuty od vlivu rodiny. Na všech vzdělávacích stupních se studenti podle kvót posílají na studium do čínského vnitrozemí, čímž je kontakt s vlastní kulturou ještě omezenější. Kultura a tradice se předávají také v klášterech. Ty mají dnes státem dané počty mnichů, kteří v nich smí pobývat a studovat, je omezeno přijímání noviců, v posledních letech sílí tlak státu na kádrování mnichů a mnišek a šíření propagandy v rámci klášterního

studia. Mniši a kláštery jsou trestány také za případy sebeupalování – např. když popálené oběti poskytnou pomoc nebo za zemřelého provedou pohřební rituály. Mladá generace je stejně jako všude na světě pod vlivem sociálních sítí – na jednu stranu má blíž k informacím, a na druhou i k lákadlům konzumního života. Všudypřítomná cenzura a kontrola pohybu a chování obyvatel s pomocí policie i armády je frustrující. Veřejné knihovny, jak je známe u nás, v Tibetu neexistují a školní knihovny jsou plné pouze těch „správných“ a nezávadných knih. Vyprávění příběhů, když se lidé sejdou večer u kamen v kuchyni nebo u ohně na pastvinách (a není po ruce televize), přináší zábavu i poučení. Staré legendy, například o králi Gesarovi z Lingu, předzpěvují bardové při zvláštních příležitostech. Jiné poučné příběhy zase zprostředkovává tibetská opera ače lhamo. Tradiční vědění bylo součástí náboženské literatury. Na rozdíl od staré Indie i Číny se v Tibetu nerozvíjela světská témata, divadelní hry, romány, zábavná literatura. Teprve zhruba od 80. let minulého století se začala formovat moderní tibetská literatura – nejprve hlavně povídky a poezie. Výbor povídek různých autorů najdete pod názvem Vábení Kailásu.
Na českém knižním trhu je celá řada titulů s tibetskou tematikou, které z nich byste k přečtení doporučila vy?
Možná je to téma pro příští setkání u vás v knihovně: výstavka knih o Tibetu a pořad sestavený z ukázek z tibetské literatury. A nabídka v češtině je opravdu pestrá – od původních děl jako je např. Tibetská kniha mrtvých nebo Zrcadlo králů, které z tibetštiny přeložil Josef Kolmaš, přes klasické cestopisy misionářů (Ippolito Desideri, Évariste Régis Huc a Joseph Gabet, dobrodruhů (Alexandra David-Neelová) či objevitelů (Sven Hedin), až po historii (podrobné Dějiny Tibetu od bývalého ministra financí Wangčhuga Žagabpy, Buddhovi bojovníci Mikela Dunhama zachycující Tibet v 50. letech aj.). Od mýtů, legend, folkloru, pohádek po výklady buddhismu od západních badatelů i samotných tibetských lamů včetně 14. dalajlamy, nemluvě o fotografických publikacích.
Moje osobní srdeční kniha je Cesta bílých oblaků lamy Anagáriky Góvindy. Můžu doporučit i celou produkci nakladatelství DharmaGaia, např. velmi zajímavý životopis Tulku Urgjān Rinpoccheho Planoucí záře. Příběh a učení převtělence Urgjāna, který žil v letech 1920 – 1996, zapsali jeho západní žáci a zachytili v něm atmosféru starého Tibetu a jeho proměnu po připojení k Číně v polovině 20. století. Zajímavé tituly věnující se ženám v tibetském buddhismu – tibetským jógínkám, duchovním partnerkám velkých lamů, ale i prvním západním mniškám – vydalo nakladatelství One Woman Press: Moc a síla dákiní od Michaely Haas a Moudré ženy od Tsultrim Allione. A nesmím zapomenout na Zápisky z Tibetu od tibetské disidentky Cchering Özer a jejího – tibetského – pohledu na současné problémy Tibetu a život Tibeťanů.

Vzpomínám si na akci, kdy organizace Lungta a Amnesty International posílaly symbolicky česko-tibetský slabikář vězněnému ochránci kultury Tašimu Wangčhugovi. Poslední dobou jsou ale podobné aktivity nevládních organizací Čínou označovány za protistátní, jsou obviňovány z podpory separatismu a jejich pomoc je omezována. Jaké mají tyto organizace dnes vůbec možnosti?

Jakákoli podpora Tibetanů, tibetského jazyka, kultury, tradic, dalajlamy apod. jsou Čínou vnímány jako útok na jednotu státu. Působit v Číně a tím pádem i v Tibetu je pro zahraniční neziskovky téměř nemožné, v roce 2017 byli např. ze Lhasy vypovězeni zakladatelé projektu Braille bez hranic pro nevidomé děti a mládež, již předtím museli Tibet opustit členové Nadace tibetského kulturního dědictví, kteří se zasloužili o odbornou dokumentaci historických staveb v centru Lhasy a záchranu řady z nich. Mnohé neziskové organizace se snaží svou pomoc dostávat přímo do Tibetu spíše netradičními cestami, vedle toho jsou otevřené možnosti podporovat Tibetany v zemích jejich exilu – zejména v Indii a Nepálu. Důležité je zabezpečit dětem vzdělání a podporovat rozvoj znalostí a schopností mladých i starších tak, aby byli soběstační, dokázali se uživit a později třeba sami mohli podporovat tibetskou exilovou komunitu.

A co můžou pro podporu Tibetánů udělat čtenáři naší knihovny?

Můžou si půjčit knihy a seznámit se s Tibetany, jejich historií, kulturou a způsobem života, protože na tom, co sami lépe známe, nám více záleží, umíme se lépe vcítit do jejich situace a možná v nás postupně uzraje myšlenka na konkrétní pomoc.

Prostřednictvím Potaly, o.p.s. je možné např. poslat peníze na studium, praktické řemeslné kurzy nebo oblečení a hygienické potřeby dětí a mladých lidí z Tibetských dětských vesniček v Indii nebo podpořit pracovní konkurenceschopnost nomádů ze severovýchodního Tibetu. Důležitá je ale i pomoc symbolická – dávat najevo, že nám záleží na svobodě a dodržování lidských práv kdekoli na světě.

Děkuji za rozhovor a těším se na další společnou akci v knihovně,
Kateřina Minková

Noc literatury letos až 7. října

Mezinárodní festival Noc literatury zajišťují Česká centra ve spolupráci se Sdružením národních kulturních institutů zemí EU, zahraničními zastupitelskými úřady a nakladatelstvím Labyrint. Dlouhodobým cílem projektu je zaměřit pozornost veřejnosti k moderní literatuře a upozornit na význam překladů z velkých i menších jazyků. Každoročně se jedná o dvacítku autorů z celé Evropy. Pro popularizaci tématu organizátoři vybírají zajímavá místa a jednotlivá díla interpretují známé osobnosti. První ročník proběhl už v roce 2006.

Litoměřice se díky Spolku LiPen a knihovně k akci připojily v roce 2014 a od té doby se zde čtení konají pravidelně. Stejně tomu bude i v tomto roce, i když bylo datum konání přesunuto na podzim. Za literaturou se pojedeme od Jezuitské Hvězdárny, přes kavárnu Fér kafe v Parku Václava Havla až do baru Habañero na Tyršově náměstí. Potřetí také na happeningu přivítáme hudebníka a spisovatele Jana Buriana, který přečte ukázkou z knihy Prodavač minulosti portugalského autora Josého Eduarda Agualusy. Můžete se těšit i na Kytíčku, Aleše Pařízka, žáky ZUŠ a další litoměřické interprety. A možná nepřijde kouzelník, ale zahrají i Hambaeros.

Psí nespí

Před koncem minulého roku jsme měli příležitost zjistit, jak připravují kurzy tvůrčího psaní profesionálové. Svěřili jsme se do rukou ústeckého lektora Adama Krupičky, který pro nás připravil lekci zaměřenou na budování románové postavy. Vyzkoušeli jsme si v několika praktických cvičeních, jakým způsobem můžeme postupovat při hledání věrných charakterových vlastností, při volbě jazyka nebo třeba při sledování jemných detailů, které učiní naše dílo uvěřitelným. Toto setkání bylo otevřené, takže jsme zároveň mohli porovnat své práce s pracemi dalších účastníků. Těmi byly z velké části členky seniorského klubu tvůrčího psaní Spolku LiPen. Nejednalo se však o žádné soutěžení. Při příjemném setkání jsme si uvědomili, že rozdílů v psaní nejsou generační záležitosti, ale že se projevují především v individuálním přístupu jednotlivých autorů.

Rok končí a co dál

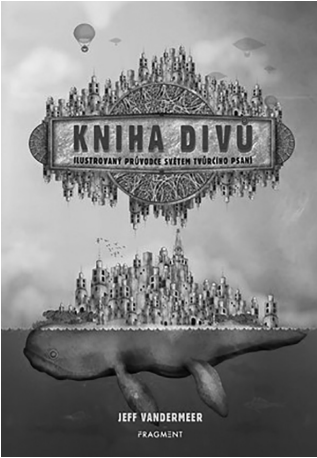
Nejenom, že nám samotářské jaro, které pro studenty znamenalo trávit velkou část dne před monitory, odčerpalo část sil k vlastní tvorbě, do našeho prostoru zasáhly i závěrečné a přijímací zkoušky. Naši člence Nikole moc přejeme, že ji přijali na vysokou školu, je nám ale zároveň líto, že k nám nebude moci z druhého konce republiky dojíždět. Právě ona totiž začala připravovat koncepci jednotlivých setkání našeho klubu, která by měla obsáhnout různé aspekty psaní, od dříve zmiňovaného budování postavy, přes stavbu scény i celého příběhu, až k struktuře vyprávění či tvorbě dialogů. Protože jsme se ale během roku hodně naučili, věřím, že to doladíme sami a že pro příští rok nachystáme program tak, aby byl zajímavý i poučný a abychom na závěr mohli vydat společný sborník textů.

Kateřina Minková

Tajemství v knížkách

Ψ sádlo se schází v Galerii knihovny a z té to na naučné oddělení není daleko. Stačí seběhnout pár schodů a už můžete držet v rukou některou ze zajímavých knih o psaní. Kdo jiný by měl udílet rady, než spisovatel? Můžete si nechat napovědět od Haruki Murakamiho či Stephena Kinga nebo zavzpomínat na skvělé české autory Arnošta Lustiga a Alexandru Berkovou. Všichni zmiňovaní jdou po stopách psaní upřímně a bez příkras. Je to prostě práce jako každá jiná. Jednou z posledních novinek v polici, která by neměla uniknout vaší pozornosti, je bohatě ilustrovaný průvodce světem tvůrčího psaní. Nese název Kniha divů a sestavil ji Jeff Vandermeer (mj. nositel ceny World Fantasy Award). Najdete v ní nejen rady renomovaných autorů jako jsou Neil Gaiman nebo Karen Joy Fowlerová, ale dozvíte se třeba i to, jestli je vhodné do fantasy literatury začleňovat autobiografické prvky, jak neuspěchat konec vyprávění a neztratit tím důvěru, jestli a proč využívat falešné stopy (red herrings) jako nástroje zápletky, jak udržovat rytmus, čím zrychlit či zpomalit tempo vyprávění a mnoho a mnoho dalšího. Tipy jsou primárně určené pro ty, kdo se chtějí zabývat specifickým žánrem fantasy, ale najdete v ní i spoustu obecně platných doporučení, které uplatníte v jakékoli próze. Kniha obsahuje více než tři sta ilustrací a můžete si podle ní vyzkoušet i spoustu praktických cvičení. Je určena čtenářům od 12 let a vydalo ji v roce 2019 nakladatelství Fragment.

km

Máchovou stopou 2020

Stopujte Máchu! Pointou!

Rok se s rokem sešel a další díl literární soutěže Máchovou stopou zaklepal na dveře. Při vyhodnocování loňského ročníku, kterému vévodila v rámci osmisetletého výročí města máchovská tematika se vši svou rozervaností, niterností, složitostí a přemýšlivostí, jsme si s porotci trochu posteskli nad absencí příběhu. Čistého, jasného, gradovaného. A tak nám naskočilo téma letošní soutěže celkem samozřejmě, pointa! Proč nevyzvat nadšené psavce ke stvoření textu, který bude směřovat k výraznému, originálnímu, osobitému zakončení?

Štafeta je tedy předána, rukavice vhozena do ringu. Věříme, že v něm nenalezneme jen ručníky, ale naopak pozoruhodné prozaické texty, které nás nenechají vydechnout a na konci donutí vyřknout větu Tak to jsem fakt nečekal!

Petr Bašus

pointa

Dvanáctý ročník není žádná tuctovka

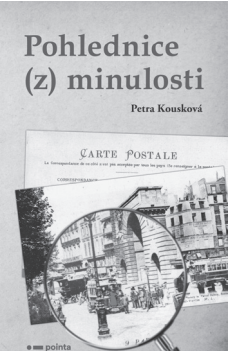
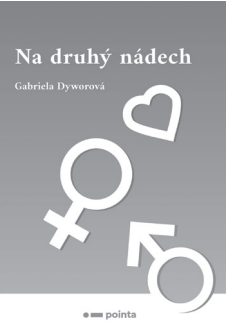
Dvanáct let to už je pěkně dlouhá doba. Soutěž se za ten čas stala v Litoměřicích tradicí. Tradiční ale nutně neznamená jen opakující se stále dokola. I v pravidelných rytmech se mohou objevit inovativní prvky, které dodají melodii akce správný říz.

Nový administrátor soutěže, učitel Petr Bašus, přišel s nápadem nahradit závěrečný rozborový seminář samostatnou dílnou tvůrčího psaní. Jeho studentka Nikola Grzybowska zase našla možnost financování tohoto nápadu a poslala žádost o grant do programu Live city jsi ty. A ono to vyšlo. Díky tomu si budete moci vyzkoušet svoji kreativitu a ponořit se do spisovatelského řemesla na samostatné akci, která soutěž Máchovou stopou letos doprovází.

Další novinkou XII. ročníku je spolupráce s internetovým nakladatelstvím Pointa, které nám jako ceny do soutěže nabídlo hned šest zajímavých titulů. Nezapomeneme ani na kulturní program, který bude součástí slavnostního vyhlášení a jako každý rok otiskneme vítězné texty v podzimním čísle těchto novin.

Pokud tedy ještě stále trochu váháte, jestli se soutěže zúčastnit, prohlédněte si níže, o co se letos “hraje”. Určitě to stojí za to. Dvanáctý ročník nebude žádná tuctovka.

km

Lásky ze školního dvora, Ondřej Šír

Střední škola v malebném podhůří Krkonoš. Doba, kdy ještě nebyly sociální sítě a co se domluvílo, to platilo. Třídní kápo Petr a Dominik jsou sice každý jiný, zato jsou oba zamilovaní do jedné spolužačky. Na cestě k dospělosti společně prožívají první taneční, mejdany, lásky, zklamání; a zjišťují, že ne všechno je v životě takové, jaké se to na první pohled zdá. Ale jedna věc je jasná – v barvitě vykreslených postavách a situacích se najdou dospívající i dospělí.

Život a doba gaunera – Na klepadle, Hana Pachtová

Zákaz prodeje dětem do 18 let i jejich rodičům. Vyprávění chlápka, co se sice narodil do důstojné katolické rodiny, ale... Narodil se také jako nádoba na pocit svobody. Ještě než prošel pubertou, začal on i jeho okolí chápat, že tohle nebude drncání na pouťovém koníkově. Spíš šilená jízda z klece, co vás ale umí dostat i do šuplíku (tak on říká vězení). V patnácti začal kvůli svobodě vekslovat a vydělávat první sociálnělistické bony, aby si už tenkrát koupil saaba i s řidičem. V sedmnácti prvně seděl v Polsku za pokus o nedovolené opuštění republiky. Pak už si letěl ke hvězdám.

Zlo je rodu mužského, Eva Grestenbergerová

Představte si život v dokonalém míru. Bez nemocí, válek, násilí a strachu. Vítejte na Kontinentu, v nejbezpečnějším státě v historii lidstva. Stačilo tak málo – svěřit budoucnost ženám. Nepocházelo snad strašlivé zlo minulosti právě od mužů? Na Kontinentu jsou pod přísným dohledem, sebemenší náznak agrese se v zárodku likviduje a většina žen mužů ani nevidá. Zdá se, že se není čeho bát... Do chvíle, kdy rovnováhu naruší násilná smrt výstřední hlavy státu.

Slova z pekla, Alexandra Kohoutová

Možná už je znáte z Instagramu. Slova z pekla monitorují ten nejbizarnější jazykový paskvil, co lidé vypouštějí z úst. Jejich hledáčku neuniknou milovníci kávy, fotbaloví fanoušci, maminky z internetových diskuzí ani manažeři z korporátů. Hlavním cílem knihy je pobavit a nastavit zrcadlo tomu, jak mluvíme. Slovní hříčky, floskule a neologismy jsou doplněné o vtipné úlovky z fotobank a originální memes. Nechybí ani odborná lingvistická předmluva a doplňující komentáře k různým jazykovým jevům. Jedná se opravdu o díla ďáblova, nebo jsou pekelná slova dokladem přirozeného vývoje jazyka? Pojďte si udělat vlastní názor.

Na druhý nádech, Gabriela Dyworová

Přemýšlíš pořád dokola, proč ti nic nevychází, proč ti zrovna tohle někdo dělá? Jak je možné, že se milujeme, a přitom si nerozumíme? Možná jen nevíš, jak z toho proklatého kolotoče vystoupit a najít svou klidnou cestu životem. Nejde o tvé známé, rodinu či přátele – jde především o tebe. Každý z nás vidí pravdu někde jinde, a právě proto zkusme začít nejdřív u sebe. Prostřednictvím příběhů z vlastního života se snažím ukázat cestu ke zlepšení toho, jak vnímáme okolí i sebe samé. Zavři oči, pořádně se nadechni, vydechni a zkusme to spolu na druhý nádech...

Pohlednice (z) minulosti, Petra Kousková

„Prodám svůj život. K osobnímu nahlédnutí.“ Anna bilancuje a má dojem, že život promarnila snahou zachránit celý svět. A co hůř, nepodařilo se jí to. Přišla o všechno, co milovala, a zůstaly jí jenom smutné vzpomínky. Tak se svůj život s pomocí inzerátu pokusí prodat. Díky jednomu neplánovanému kroku ale nakonec zažije sérii nečekaných událostí. Začne pátrat po své minulosti a objevovat střípky ze života svých předků. Zjistí, že žít neznamená přežívat, a pochopí, co je opravdové štěstí.

Pravidla soutěže

Soutěžní kategorie:
žáci a studenti (do 18 let)
dospělí

Téma letošního ročníku:

Pointa

(franc. pointe = špička, hrot) - významové vyvrcholení díla, zpravidla se vynořující jako nečekaný, náhlý zvrat v jeho závěru. Pointa v textu bývá ovšem (nepřímo) předem připravována (Teorie literatury pro SŠ i ZŠ, Fortuna, Praha 1991, str. 112).

Prozaický text s výraznou (nápaditou, osobitou, svéráznou...) pointou.

V obou kategoriích posílejte pouze prozaické texty o rozsahu maximálně 3 normostrany (normostrana = 1 800 znaků vč. mezer). Svoje díla posílejte do 10. září 2020 na e-mailovou adresu machovoustopou@seznam.cz. Na závěr dokumentu se soutěžním příspěvkem uveďte: celé své jméno, kategorii, e-mailovou a poštovní adresu. Přihlášeny mohou být pouze dříve nepublikované texty.

Vítězné literární příspěvky budou oceněny věcnými cenami a nově také dílnou tvůrčího psaní pod vedením zkušených lektorů a autorů. Slavnostní vyhlášení výsledků proběhne 14. listopadu 2020 v Litoměřicích.

Jeden účastník může do soutěže zaslat nejvýše jedno dílo. Soutěžící zaslaním příspěvku vyjadřuje souhlas s případným zveřejněním svého díla bez nároku na honorář a uděluje organizátorovi souhlas se zpracováním zaslaných osobních údajů pro účely organizace soutěže včetně jejich zveřejnění, to vše v souladu se zákonem č.101/2000 Sb. o ochraně osobních údajů. Soutěžící prohlašuje, že je autorem zaslaných příspěvků a že si není vědom, že by jakákoliv třetí osoba jeho práva zpochybňovala nebo se bránila jejich zveřejnění. Pořadatel si vyhrazuje právo změnit podmínky soutěže, případně soutěž zrušit. Na hmotné odměny není právní nárok.

Literární soutěž Máchovou stopou 2020 vyhlašuje Knihovna Karla Hynka Máchy v Litoměřicích ve spolupráci s Gymnáziem Josefa Jungmanna.

Porota

Mgr. Petr Bašus

Administrátor a porotce soutěže. Středoškolský učitel (Gymnázium Josefa Jungmanna Litoměřice) se zájmem o literaturu, divadlo, historii a památky. Organizátor veřejných besed a debatních soutěží.

foto: archiv autora

PhDr. Adam Krupička, Ph.D.

Pedagog, literární historik a spisovatel. Vydal prózy Maria Goretti (2012) a Vlaštovka (2015), sborník tvůrčího psaní Labská literární akademie (2016). Dlouhodobě spolupracoval s revue Haluze. Je členem Obce spisovatelů ČR, Unie Comenius a České Händelovy společnosti. Jako lektor tvůrčího psaní působí od roku 2014 (na Univerzitě J. E. Purkyně v Ústí nad Labem, pro Severočeskou vědeckou knihovnu, Dům umění Ústí nad Labem ad.). Principy kreativity aplikuje do výuky jazyka a literatury. V povídkovém cyklu, na kterém pracuje od roku 2016, se navrácí k počátkům epiky. Je fascinován literaturou jako stále se vyvíjejícím celkem, který má tisíc podob: obdivuje zejména literární díla středověká pro jejich symboliku, tvorbu berlínských romantiků (Hoffmann, Kleist, Paul), Guy de Maupassanta pro jeho geniální realistickou zkratku a Vaculíkovu Sekyru. Svým pohledem na slovesné umění se Adam Krupička zřetelně odlišuje od většiny žijících autorů: literatura je pro něj uměním, které smí zjevovat život v jeho netušené podobě; kdo po ní chce pouze pobavení, nepochopil její smysl; kdo chce psát jen proto, aby byl čten, musí se vrátit pokorně zas ke čtení. Být autorem je nelehký úděl, nikoliv společenské privilegium nebo zdroj finančního zajištění.

foto: Lucie Levá

Mgr. Radek Fridrich

Český básník, publicista, překladatel a pedagog. Je členem skupiny Demi-Monde, která se prezentovala zejména v Klubu Pant (viz Almanach Pant, 1990-1995). V polovině 90. let proslul jako organizátor básnických setkání ve Žlebech u Děčína (spolu s Tomášem Řezníčkem) a od roku 2000 Děčínského Zaráfestu. V roce 2012 získal cenu Magnesia Litera za sbírku Krooa krooa. Nyní učí na Střední zdravotnické škole v Děčíně a externě na katedře bohemistiky PF UJEP. Příležitostně se věnuje výtvarnému umění. Ve své tvorbě výrazně akcentuje severní Čechy a německé vlivy v bývalých Sudetech. Jeho tvorba vyšla v němčině či polštině.

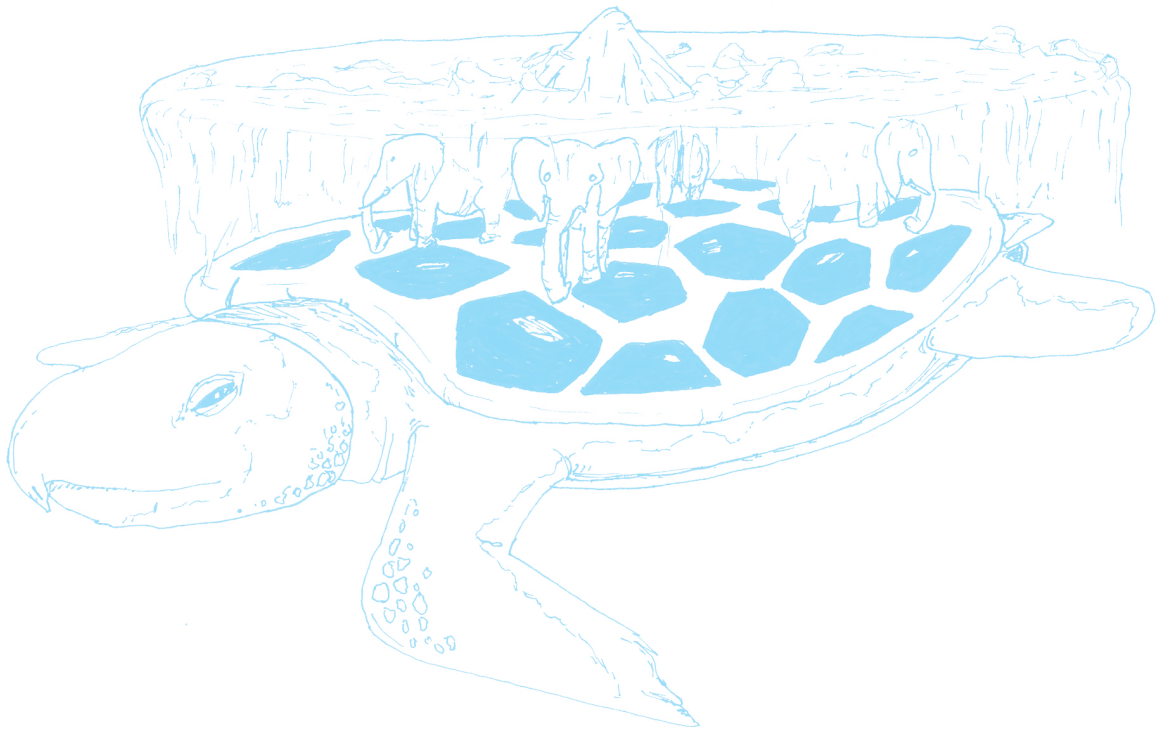
foto: archiv autora

To Olive

Morning drips on my window
With gentle ease
Awakening my sleepy senses
Then my limbs
As soon as they come
I stop my thoughts
To breath in the freshest air of spring

The most precious thing
Shall be this day
For now I live and now will pass
For the rough winds DO shake
The darling buds of may
Hear out the droplets on the glass:
This is the time to seize the day

Nikola Grzybowska
Gymnázium Josefa Jungmanna
4. ročník

Karanténa

(1)
Tak si tu doma sedím
a nevím
kolik je hodin
Má přičetnost se ztrácí
potácím
se a nudím
(2)
Do monitoru zírám, zívám
práce stále
neubývá
Mezi kratochvílemi lítám, žvýkám,
má páteř
se ohýbá

Ref:
Co bylo
včera a dneska se slévá a opakuje
jak zaseknutá deska
Co bylo včera a dneska se slévá
ale to neva
vždyť času teď'ka dost

(3)
Tak si tu časem plýtvám
a politikou
se zaobírám
Říkám si: "kluci, kruci,
čas myslet na revoluci!"
(4)
Ta čísla pořád rostou
a já se dívám, jak se svět rozpadá
Krmím se stravou prostou
a čekám, až na nás přijde řada

Ref.

(5)
Tak si tu doma sedím
a nevím
co vlastně dělám
Střídavě jím, spím a nespím
a svojí lidskost
oplakávám
Střídavě jím, spím a nespím
a svojí lidskost
oplakávám

Ref.

Martin Kavan
Gymnázium Josefa Jungmanna
4. ročník

Čaj spiklenců s muffinem a koláčky

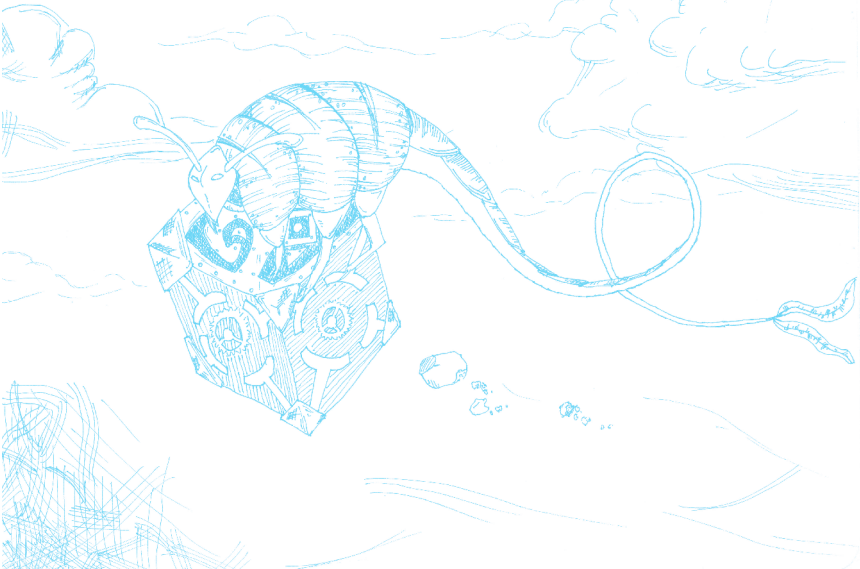
Dvě knihy Muffin a Čaj a Koláčky a Spiklenci vznikly rukou českého autora pod předívkou Theo Addaira, který se touto sérií proslavil mezi mladistvými. Hlavními hrdiny jsou dva studenti pražského gymnázia „Cesta vzhůru“. Daniel Morgenster je považován za jednoho z nejchytřejších studentů, vůči ostatním vrstevníkům je však odměřený a úzkostlivě si střeží své soukromí. Cristian Arroyo skrývá velké umělecké nadání, pořádek nijak neřeší a dříve mluví, než myslí. První kniha se odehrává převážně na gymnáziu, ve druhé knize tu ale studuje jenom Cristian, neboť Daniel na konci první knihy odmaturoval, a tak se zde střetávají světy středoškoláka a vysokoškoláka.

Nikdy jsem nebyla nadšeným čtenářem romancí, a tak jsem se do této knížky pouštěla s očekáváním, že ji brzy odložím, neboť mě nepohltní a mě nijak nebude zajímat, co se stane. Nikdy jsem se v knize ještě tolik nezmýlila. První knihu jsem přečetla v kuse za pět hodin, stejně jako tu druhou.

Autor umí pracovat s emocemi, dokáže vytvořit napětí, až vás do příběhu vtáhne a nepustí, dokud to celé nepřečtete. Tetelíte se, někdy se vám oči zaplní slzami, ale hlavně doufáte, že vše dopadne, tak jak má. Theo Addair též vytvořil reálné postavy, jež mají své problémy. Jde hlavně o Daniela, neboť ten po prvním ročníku, kde se celé škole doneslo, že je gay, začal být šikanován a své psychické problémy se snaží skrýt za maskou dokonalého studenta. Jediným problémem pro mě byla jakási předvídatelnost, i když je pravda, že ta se objevuje ve většině romancí, přesto se zde nacházejí zvraty, které by jen tak někdo nečekal. Kniha je napsána jednoduše, přesto vám však nechybí jediná informace, abyste si mohli představit celou scénu.

Pokud tedy pátráte po dobré knize, která je napsaná jen tak pro oddech, a nevádí vám LGBT tematika, tato duologie je přesně pro vás.

Aneta Řeháková
Gymnázium Josefa Jungmanna
1. ročník

autor kreseb: Daniel Minka

Co čte a co poslouchá paní Jana Plíhalová

Mám tu čest být vybrána mezi přátele naší litoměřické knihovny a velmi si toho vážím. V Litoměřicích žiji něco přes 10 let v krásné části pod Mostnou horou. V žádném bydlišti předtím jsem neměla krásnější cestu na nádraží. Jsem srdcem, duší i původní profesí železničárka a nádraží miluji.

Knihy jsou už od malička, kdy jsme celá rodina pod stromeček dostávali výherní knižní losy, mojí radostí i inspirací. Začínalo to knihami jako Děti z Bullerbynu, odkud si dodnes pamatuji ilustrace dětí na titulu, Lasse, Bosse, Lisa, Olle, Anna, Brita. Výpisky z povinné četby jsem většinou opisovala, to už je dávno promlčené. Pokračovalo to dívčími romány, napínavým Hotelem od Arthura Haileeho, Zvonokosy Gabriela Chevalliera až po dnešní knižní všehochuť.

Moje železničářská literatura začala, jak jinak než knihou Pohádky o mašinkách Pavla Naumana, ke které byl vytvořen i animovaný večerníček. Dále to byly předpisy Českých drah, ke kterým jsem zase až tak pozitivní vztah neměla. Nyní jsem, dalo by se říci sběratelkou knih o železnici, dětských, odborných i zábavných.

V mé knihovně najdete i knihy o módě a jejích tvůrcích, mnoho knih také o osobním rozvoji a v poslední době i o folklóru, tradicích a zvycích. Vzhledem k tomu, že

... srdcem, duší i původní profesí železničárka, která miluje nejen nádraží, ale i knihy...

už dvě sezóny jezdí do Litoměřic do kavárny Káva s párou se svým Listováním Lukáš Hejlík s dalšími herci, kteří každý měsíc dovezou divadelně zpracovanou knižní předlohu, jsou i mou inspirací k četbě. Posledně třeba Losos v kaluži od Markéty Lukáškové. Další knihy, které

jsem nedávno četla jsou od Petry Dvořákové Já jsem hlad, téma anorexie, které se mě osobně dotýkalo. Od stejné autorky pak i román Vrány o dospívání. Z tématu osobního rozvoje mám oblíbených Dvanáct srdcí Petra Casanovy a právě je na nočním stolku rozečtená kniha Moc versus síla autora Davida R. Hawkinse.

Hudba je součástí mého života stejně jako knihy. Preferuji českou tvorbu. Mými favority jsou Lenka Nová s jejím novým albem Dopisy, Petr Novák a všechny jeho písně, skladby dvojice Hapka Horáček, Josef Laufer. Patrolu Šlapeto miluji a mou celoživotní láskou je hlas Karla Gotta.

foto: archiv Jany Plíhalové

Spolek Zrušená zastávka

Zrušená zastávka je od roku 2017 součástí budovy bývalé železniční zastávky Litoměřice město. Je mladší sestrou kavárny Káva s párou a jejím cílem je prohlubovat zájem o kulturu a historii, rozvíjení zájmu o železnici i prosté setkávání se lidmi stejně naladěných, kteří hledají netradiční zážitky, pohodu, železniční minulost a přátele.

Ve spolupráci s kavárnou pořádáme široké spektrum akcí. Využíváme k tomu sál, kde původně byly čekárny III. třídy, později restaurace a naposledy zasedací místnost pro Traťovou distanci Litoměřice. V mnoha akcích nám velmi významně pomáhá pan Karel Macas svými texty a ilustracemi a v poslední době i svou přítomností a průvodcovstvím. První akcí Spolku bylo 130. výročí příjezdu Josého Rizala do Litoměřic, hraná prohlídka města ve verších.

Mezi tradiční akce patří silvestrovská odpoledne, kdy se vychází i vrací ke kavárně. Procházka městem je vždy na nějaké téma, například Tunelem od nádraží k nádraží nebo Budovní znamení s tajenkou. Loňské téma inspiroval další Karel, ten zatím slavnější, Po stopách Karla Hynka Máchy. Jednalo se o hrané potulné divadlo v kulisách města.

Dalšími autorskými díly z pera Karla Macase jsou divadelní představení hraná amatérskými herci. První hra Kterak praotec do Čech doplával o tom, jak praotec připlaval se svou družinou až do Litoměřic, byla poprvé a naposledy uvedena dne 28. srpna 2018, druhá hra o osmi dějstvích o osmi stoletích Litoměřic byla sepsaná k výročí 800 let města a titíž herci ji představili na podzim loňského roku.

Listování, koncerty, divadelní představení, besedy, a co dál? Vzhledem k současné situaci jsme se rozhodli akce znovu pořádat až od měsíce září, výjimečně případně už v srpnu. Chystáme novou sezónu projektu Listování, mezi první akce bude patřit 11. září koncert kapely Patrola Šlapeto, dále se k nám 24. září vrátí hypnotizér a mentalista Jakub Kroulík s pořadem Moc a síla hypnózy, 8. října se můžete těšit na Matyáše Nováka s pásmem Hudba a železnice.

Také kouzelný svět přednosity Artura už se chystá ukázat světu. Tyto prostory budou přístupné nepravidelně už o prázdninách.

Aktuální informace sledujte ve vitrině před kavárnou, na www.zrusenazastavka.cz nebo na facebooku.

Jana Plíhalová

foto: Vojtěch Hájek

20. Filmový festival Litoměřice
28.–30. 8. 2020

Filmový festival Litoměřice se za devatenáct let stal tradiční a neopomenutelnou událostí s širokým územním i diváckým dosahem. Vyplňuje pomyslnou mezeru mezi velkými soutěžními festivaly, tematickými a národními přehlídkami či filmovými semináři. Je unikátním projektem, který představuje divákům nesoutěžní filmový program kombinující ověřené tituly promítané z filmového pásu s nejodvážnějšími formálními postupy aktuální tvorby světových festivalů a mnohdy jinde neshlednutelné filmy. A je úžasné, že ho parta nadšenců, jinak se to asi nazvat nedá, stále táhne dál.

Letos na konci srpna proběhne jubilejní 20. ročník Filmového festivalu v Litoměřicích. Je oslavou uplynulých ročníků, energie všech lidí, kteří se na jeho pořádání podíleli, osudů ve filmech i v zákulisí, týmu i diváků, a zároveň se dívá i do budoucna, proto jsme jako zastřešující téma zvolili Cesty a osudy.

Knihovna Karla Hynka Máchy je naším partnerem od roku 2008, ušli jsem již poměrně dlouhý úsek společné festivalové cesty. Knihovna byla a je místem projekcí se zajímavými hosty, filmů pro děti, místem pro tvořivé workshopy. V posledních letech je program festivalu provázaný s akcí Města čtou a obě akce spolu v parku Václava Havla končívaly. Knihovna je nejen partnerem, ale i partákem, se kterým se dá vše hladce a vstřícně dohodnout, jsme vděční, že nás dal osud dohromady.

A jak probíhají letošní festivalové přípravy? Vybíráme filmy v úzkém finále, oslovujeme hosty, jednáme s hudebníky. Diváci si určitě přijdou na své z několika důvodů. Program bude opět unikátní, navíc s bonusem výběru jednoho filmu od každého z ředitelů festivalu, čeká nás velký koncert v letním kině i film s živým hudebním doprovodem, nabídneme několik projekčních míst včetně oblíbeného letního kina na Střeleckém ostrově i dlouhodobého partnera Knihovny K. H. Máchy. Vzhledem k současné situaci to může být i jeden z mála festivalů, který se, doufáme, uskuteční. Na konci srpna se těšíme na setkání!

Aktuální informace: www.fifeli.cz

<https://www.facebook.com/filmfestlitomerice>

Hana Galiová

foto: archiv Kinoklubu Ostrov

Komorní festival na břehu Labe

POKOŘEN

25. 7. 2020
Letní kino Litoměřice

NEZNAMÝ PÍSNIČKÁŘ
KUCHARSKI
DIVADLO ČUČKA
HOUPACÍ KONĚ
CHOROS
CANJA RAVE
UŽ JSME DOMA
PETR NIKL
DIVADLO SKLEP
TORNADO LUE
ŽIVÉ KVĚTY
GOTT REVIVAL
THE BIG HOUSE REVISITED

www.modryznebe.cz

Vstupné: do 22. 6. - 500,- Kč / pak 600,- Kč / Předprodej: smsticket nebo v hospodě
U letního kina za 530,- Kč do vyprodání
Děti do 15 let v doprovodu rodičů zdarma / psi jediné s náhubkem a na vodítku
Podpořeno Městem Litoměřice

**OBJEVTE V SOBĚ
MAKERA!**

Otevřené řemeslné
dílny pro širokou veřejnost

**ŠITÍ
PRÁCE SE DŘEVEM
ŘEZBÁŘSTVÍ**

členství zdarma
pro malé i velké projekty
start v červenci

registrace na
www.itv-litomerice.cz

Institut technického
vzdělávání, z.ú.
Sovova 2, Litoměřice

SDÍLNA
SDÍLENÁ DÍLNA

Místo, kde ruce pracují
a hlava odpočívá
SDÍLNA – sdílená dílna

SDÍLNA je otevřená komunitní řemeslná a šicí dílna pro širokou veřejnost. Multifunkční prostor pro setkávání lidí různých profesí, sociálního postavení, věku, znalostí a dovedností. Prostor, kam se budou lidé vracet tvořit a učit se novému, pro malé i velké projekty. Sdílna nabízí kurzy šití (začátečníci a pokročilí), práce se dřevem (začátečníci a pokročilí) a řezbářství. V současnosti rekonstruujeme „modrý domek“. Pomáhají nám při tom přátelé Technického klubu Litoměřice, Institutu technického vzdělávání i sami budoucí kurzisté, kteří mají možnost vyzkoušet si tak řemeslo od samého začátku. Pomoci může přijít kdokoliv. O komunitních dnech (tzv. brigádách) informujeme na facebookových stránkách Institutu technického vzdělávání. První kurzy se otevřou v červenci. Volná místa jsou ještě v kurzech Řezbářství a Práce se dřevem – pokročilí. Přijďte zapojit ruce, vypnout hlavu a vyzvánění mobilního telefonu. Nasát vůni dřeva a látek. Zjistěte, zda máte v sobě MAKERA – tvůrce.

Věra Brázdová

TOP KNIHY

Ověřeno litoměřickými čtenáři

Na všech našich odděleních najdete knihy, které jsme museli nakoupit ve více exemplářích, přesto jsou stále rezervované a točí se pořád dokola. Většinu asi není třeba složitě představovat, proto přinášíme jen jejich stručný přehled.

Oddělení registrace

Polský autor Andrzej Sapkowski osmidílnou epickou ságou **Zaklínač** trefil do černého. Už více než dvacet let si získává své čtenářské publikum, které oslovuje jak romantikou, tak i nemilosrdnými souboji. I u nás drží první příčku. Pro knihy na dalších pozicích žebříčku se přesuneme ze starého kontinentu až za oceán. Naše čtenáře oslovili dva američtí autoři Justin Cronin se svým upířským sci-fi thrillerem **Přechod** a Daniel Abraham s fantasy cyklem **Mince a dýka**. Všechny tyto knihy najdete na oddělení registrace, které nenabízí jen možnost vystavení čtenářské průkazky. Zuzka Kolaříková vám ráda pomůže i s výběrem audioknih a sci-fi či fantasy románů. Sem si můžete zajít i pro cizojazyčnou literaturu, v které si největší pozornost získala Jane Austen, **Pride and Prejudice**, dále Michelle Smith, **Jane Eyre** a oblíbené jsou i Swiftovy **Gulliverovy cesty** (Gulliver's travels).

Beletrie

Oddělení krásné literatury vévodí Hana Mornštajnová a půjčují se úplně všechny její knížky. Za muže jsou tu Vlastimil Vondruška, který kromě historických krimi příběhů zaujal i **Přemyslovskou a Husitskou epopejí**, František Niedl s historickými romány a britský spisovatel Robert Bryndza, od kterého si půjčujete detektivky. Další zahraniční lahůdkou jsou obsáhlé romány americké autorky Kristin Hannah, **Velká samota** a **Slavík**. Z domácí scény ještě zaujaly Marcela Mlynářová a Hana Marie Körnerová. Do polic s komiksem si nejvíce saháte pro **Myši hlídky** od Davida Petersena.

Dětské

Na dětském oddělení se vystřídají děti od těch předškolních, které ještě samy číst neumí až po velké slečny a mladé muže, kteří už zvládnou i náročnější literaturu. TOP 10 nejvíce půjčovaných knih je proto zajímavě namíchaný koktejl. Začínáme oblíbeným Milerovým **Krtkem** a **Medvídkem Pú** a přes **Asterixe a Obelixe**, **Deníky malého poseroutky** a povinnou četbu, kterou zastupují **Staré pověsti české** nebo **Biblické příběhy**, se dostáváme až k fantasy literatuře, které kraluje saga **Eragon**.

Naučné oddělení

Protože toto oddělení má široké spektrum oblastí a oborů, je velmi těžké žebříček oblíbenosti sestavit. Lenka Hejnová se toho ale nezalekla a z palety titulů, které na jejím pracovišti nejčastěji hledáte vybrala tyto: rozhovory s českými poustevníky od Aleše Palána **Raději zešítel v divočině**, od Pavla Koláře knihu **Labyrint pohybu**, životopisné tituly Jitky Vodňanské **Voda, která hoří** a Gabriely Koukalové **Jiná**. O našem městě a kraji si rádi listujete v knihách Vitalije Marka **Litoměřice v proměnách času** a Jiřího Svobody **Tajemství Českého středohoří**. K osobnímu rozvoji přispějí knihy Margit Slimákové **Velmi osobní kniha o zdraví**, Miguela Ruize **Čtyři dohody**, psychiatra a publicisty Radkina Honzáka **Psychosomatická prvouka** a **Všichni žijem v blázinci** nebo třeba Barbory Hlubučkové **Jíme zdravě s Fitrecepty II.**. Do cizích krajů vás zavede Ladislav Zibura v knihách **40 dní pěšky do Jeruzaléma** a **Už nikdy pěšky po Arménii a Gruzii**. Pro hloubavější čtenáře tu je Erik Tabery a jeho **Opuštěná společnost** či Viola Fischerová s trýznivým svědectvím **Mengeleho děvče**.

Zachráníme Pohádkovník?

Andersenův pohádkovník (Fabularius Anderseni) je zvláštní strom s kouzelnou mocí. Rozkvétají na něm pohádky. Není jeden, po celé republice jich roste mnoho, protože všude žije mnoho dětí. A kde jsou děti, tam pohádky nesmějí chybět. I v Litoměřicích jsme v loňském roce pohádkovník zasadili, bohužel se mu ale moc dobře nedaří. Potřebuje péči, lásku a hlavně příběhy. Chystáme proto akci na jeho záchranu, na které společně namícháme živou vodu ze tří pramenů. Tou náš strom pokropíme a povzbudíme ho pohádkovým příběhem. Sledujte naše webové stránky, abyste nám s tímto nelehkým úkolem mohli pomoci. Mezitím můžete sami strom chodit zalévat a vyprávět mu pohádky, básničky či příběhy. A nezapomeňte také poslouchat ty jeho.

Facebook: @pohadkovnik

foto: archiv RS Středohoří

Jedlej truhlík

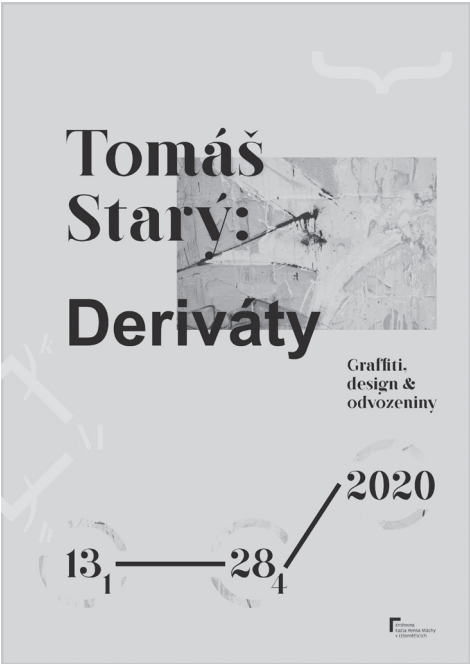
V loňském roce promítala knihovna film 10 miliard Co máte na talíři. Dokument s jednou ústřední otázkou. Uživí naše planeta 10 miliard lidí? Autoři filmu se snažili nabídnout divákům mnoho odpovědí od různých forem zemědělství přes pěstování zeleniny v laboratořích až po komunitní soběstačné projekty typu sdílených zahrad a pěstování zeleniny v městském veřejném prostoru. A právě poslední možnost, jak využít veřejný prostor, zaujala skautky a skauty sedící v publiku. Jedlej truhlík můžete najít v ulici Osvobození na plotě skautské klubovny. Jak už jeho název napovídá nemá sloužit jen jako zeleň ve městě, ale i jako zelenina na váš talíř. Vše teprve začíná růst, protože se sázení pozdrželo, ale snad to nebude trvat dlouho a první saláty nebo ředkvičky půjdou sklízet. Respektujte, prosím, značky, které ukazují, co je možné už sklízet a co ještě potřebuje nechat růst. I když se rádi budeme o truhlík starat, nebojte se nám v tom pomáhat. Můžete truhlík zalít vodou, kterou si přinesete v láhvi nebo na volné místo v truhlíku vysít či vysadit něco nového. Nezapomeňte nám napsat, co jste vysadili.

Něco dobrého na talíř z Jedlýho truhlíku vám přeji roveři a ranger z Roverského společenství Středohoří.

Věděli jste, že...

... skauti zajišťují roznos knih starším čtenářům až domů?

Máte-li u nás registraci a je vám více než 65 let, můžete si knihy objednat z pohodlí domova na telefonním čísle: 416 732 453 volba č. 2.

Tomášovy deriváty

Výstava Deriváty, kterou jste měli možnost na jaře shlédnout v celé budově knihovny, představila graffiti, design a rozličné odvozeniny těchto disciplín za období posledních pěti let tvorby autora. Kromě kreseb, skic, grafik a tisků vystavil mladý umělec i některé modely realizací z oblasti produktového designu a vytvořil originální graffiti malbu na sloupku přímo v interiéru knihovny.

“Je mi ctí, že mohu vystavovat v progresivních prostorách Knihovny Karla Hynka Máchy přímo v srdci historického jádra Litoměřic,” uvedl ve své pozvánce k výstavě na Facebooku **Tomáš Starý**, student Fakulty designu a umění Ladislava Sutnara v Plzni.

Minulé

Probíhající

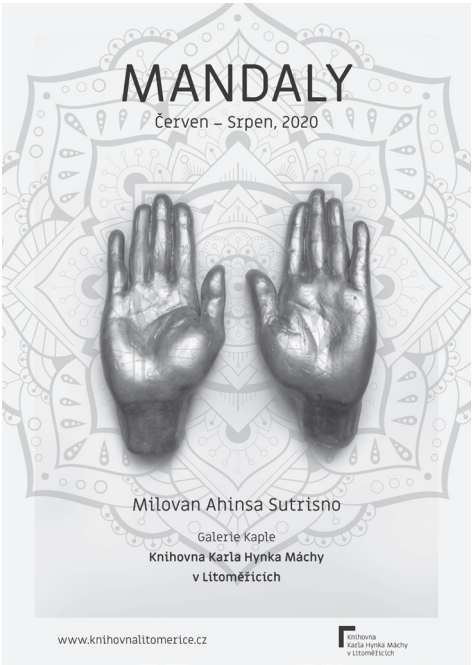
Mandala – koncept života a stvoření

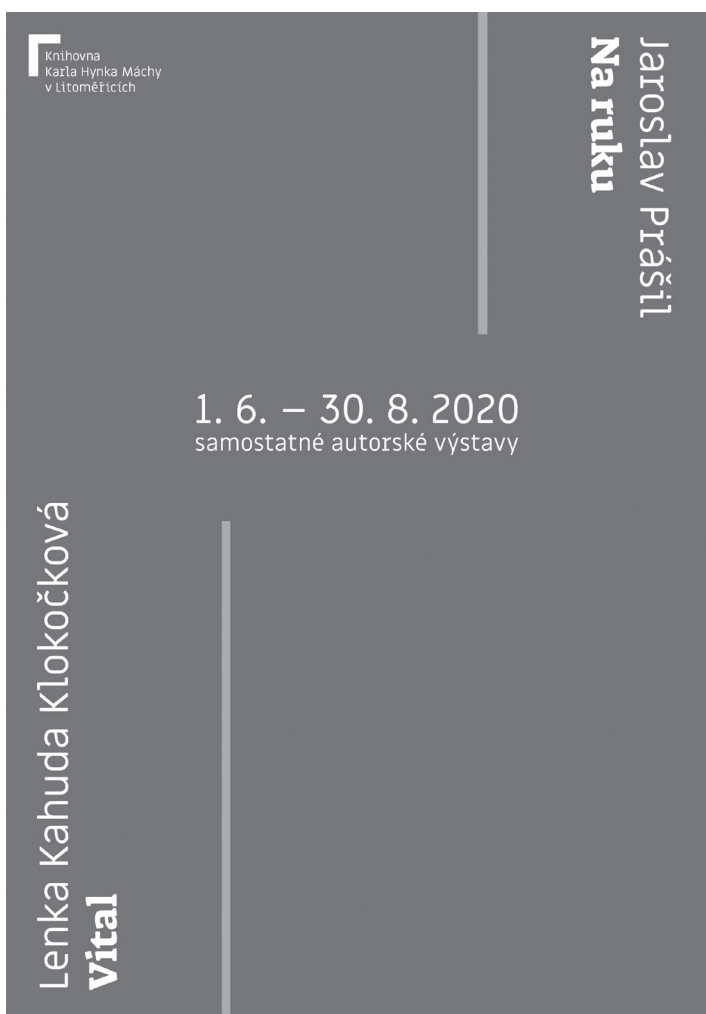
Milovan Ahinsa Sutrisno studoval design a vizuální komunikaci na prestižním Indonéském Institutu umění v Yogyakartaě na Fakultě výtvarných umění. V současné době žije v Česku a pracuje jako grafik. Specializuje se na tvorbu firemních vizuálních stylů, katalogů a dalších propagačních materiálů včetně webových stránek.

Tvorba mandal vychází ze stále živé hinduistické tradice, která je podstatou Javánské filozofie Kejawen. Existuje v konceptu cakra manggilingan, kde představuje význam „život je jako spřádací kolo“ s poukazem na cyklus času v tradičním duchovním kalendáři . Mandala je koncept života a stvoření, začíná středem, z něhož vyzařují ornamenty a vzor se postupně zvětšuje. Chrám Borobudur (Střední Jáva) je příkladem trojrozměrné mandaly. Centrem zájmu je nalezení rovnováhy, proporce a symetrie. Symbolizuje začátek cesty každého člověka k poznání, moudrosti a osvícení.

Zpočátku to bylo náboženské umění, později se promítlo i v moderní praxi zdraví a krásy. Samotná tvorba mandaly se stává meditativní, intuitivní, nastoluje léčivé vzorce, které lidem pomáhají najít sama sebe jako bod mikrokosmu v obrovském vesmíru.

Autor ve svém díle propojuje základní formu mandaly vycházející z hinduistické tradice s užitým uměním a moderním hlediskem designu a vytváří „novou“ krásu v původním pojetí rotace a cykličnosti života. Geometrické vzory a spirituální symbolika zde působí jako meditační cvičení, modlitba a svaté požehnání, vše v jednom.

Společník i samotář

Jaroslav Prášil, pedagog, výtvarník, inspirátor, společník i samotář. Nelze v plné šíři několika obligátními pojmy postihnout osobnost profesora Prášila. A to je dobře. Některé věci zůstávají nazírány různými pohledy, ty se mohou protínat nebo si i opovnovat. Podobně je tomu i s jeho autorskými paličkovanými šperky – náramky, které dominují jeho aktuální instalaci Na ruku.

Návštěvník spatří libivé a působivé adjustované série barevných artefaktů, které, nepoučen, asi nebude schopen ihned identifikovat. Cesta k nim byla složitá a ilustruje prolínání Prášilových zájmů, které postupně nabaloval, a jež záhy přerostly i vystudovaný obor sklářského ateliéru na VŠUP v Praze.

Budiž tak divákovi nápomocnou vystavená herdule se započatým paličkováním náramkem, ale i další předměty z autorova prostředí. Tento příjemný moment nahlédnutí do „kuchyně“ v poslední době na Prášilových výstavách vidáme častěji. Nejvýrazněji na jeho loňské výstavě v Muzeu v přírodě Zubrnice, pod stejným kurátorským vedením. Tam bylo „prozrazeno“ i pozadí vzniku identifikačního

materiálu jeho náramků – rezné lněné příze, kterou kombinuje s dalšími materiály. Vypěstovaný a tradičním způsobem zpracovaný len je od začátku do konce dílem autora. A navštívíte-li někdy některou z akcí v Zubrnici, uvidíte nenápadného muže za kolovratem. I tehdy vzniká příze, která dělá Prášilovy náramky jedinečnými a spolu s novátorskými postupy jej vymezuje i z běžných představ o paličkování jako lidovém řemesle.

Odlehčením výstavy je „zhmotnění“ výzvy, která se šířila v různých podobách v době nástupu korona virové karantény na sociálních sítích – světě, který je autorovi zcela cizí. Vystavením autorových deseti nejoblíbenějších knih z jeho vlastní knihovny, se i přes nabízené splnutí s prostředím pořádací instituce stává výzva, ve své fyzické podobě, instalací s nádechem performance. Ostatně splývání autora s dílem, díla s výstavou, výstavy s prostředím, je sympatické a nenucené a osobnosti Prášilova formátu svědčí.

text: Karel Konopka
kurátorka výstavy: Adéla Machová

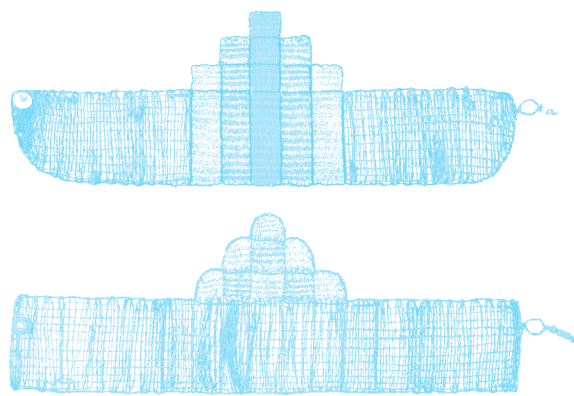
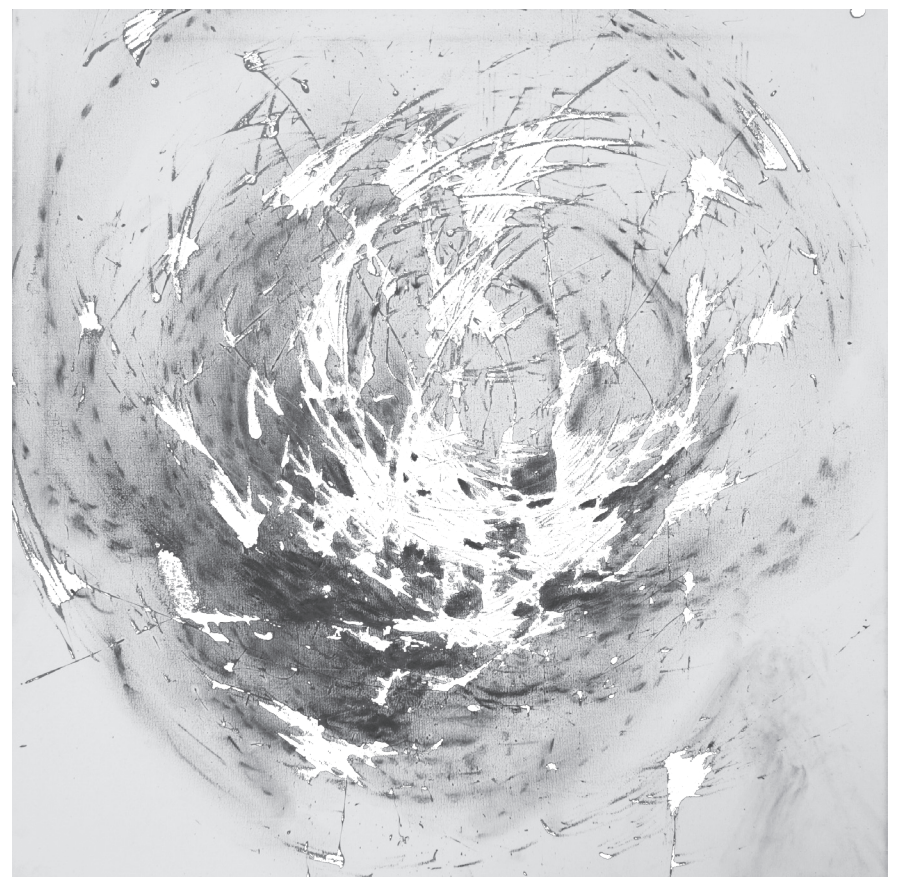

foto: Jáchym Myslivec

VITAL je tikot

Kresby inspirované neviditelnou silou tvořící, životní i odcházející. Autorka v obrazech zachycuje svou představu této síly, kterou vnímá jako pulsování, chvění nebo výboj.

MgA. Lenka Kahuda Klokočková, absolventka Akademie výtvarných umění v Praze a Královské akademie krásných umění v Antverpách. V současné době je studentkou doktorského programu Vizualní komunikace na Fakultě umění a designu UJEP v Ústí nad Labem, kde vede Seminář současné litografie. V Litoměřicích provozuje dílnu LITHO LITO a předsedá spolku Institut kresby a grafiky. Je členkou SČUG Hollar.

Vousaté děti 2, akryl, uhl, plátno, 50x50 cm, 2018

Osobnost knihovny

Nikola Grybowska

Titul za rok 2019 získala Nikola Grzybowska. Studentka Gymnázia Josefa Jungmanna nám už několik let jako dobrovolnice pomáhá připravovat kulturní a společenské akce (Středohorské jamování, Na slyšenou...), byla u znovuvzkříšení literární skupiny Ψ sádlo a píše do knihovních novin. Její portrét se ocitl v klenbě stropu vedle dalších oceněných, Zdenky Skálové, Heleny Učíkové Lendacké a Oldřicha Doskočila. Autorem kresby je Milovan Ahinsa Sutrisno.

Za příběhy kolem světa

Příměstský tábor

13.–17. 7. 2020, od 8 do 16 hodin

příměstský tábor Knihovny Karla Hynka Máchy v Litoměřicích pro děti od 7 do 12 let

cena 3 300 Kč zahrnuje: svačiny, obědy, výtvarný materiál, jízdné a vstupné

- poznávání, tvoření, pohyb i relaxace
- výlet do Náprstkova muzea v Praze

Táborový poplatek uhradte nejpozději do 7. 7. 2020 na bankovní účet u České spořitelny, a. s.: 5796540389/0800, var. symbol: datum narození dítěte DDMMRR a do poznámky napište „Tábor příjmení“ nebo v hotovosti na dětském oddělení.

Přihlášku a potvrzení o bezinfekčnosti si vyzvedněte na dětském oddělení nebo stáhněte na našich webových stránkách www.knihovnalitomerice.cz/program/příměstský-tábor/

Knihovna
Karla Hynka Máchy
v Litoměřicích

Příměstský tábor
Knihovny Karla Hynka Máchy v Litoměřicích
pro děti od 7 do 12 let

Za příběhy kolem světa

13. – 17. 7. 2020
od 8 do 16 hodin

cena 3 300 Kč zahrnuje: svačiny, obědy,
výtvarný materiál, jízdné a vstupné

poznávání, tvoření, pohyb i relaxace

hovnalitomerice.cz
@knihovnalitomerice.cz

Knihovna v době koronavíru

Přišlo to naprosto neočekávaně, ze dne na den: Vláda České republiky vyhlásila stav nouze a knihovny se s okamžitou platností pro veřejnost uzavřely. Pro vás, naši milí čtenáři, to samozřejmě bylo velmi nepříjemné a určitě jste si říkali: Co se teď v knihovně bude dít?

Získaný čas jsme využili na práci s naším fondem. Vyřadili jsme poškozené knihy a časopisy, provedli úklidové práce, které za běžného provozu zajistit nemůžeme: vyklidili jsme veškerý knihovní nábytek a důkladně ho ošetřili dezinfekčními prostředky. Jinými slovy: každá knížka, časopis nebo cedéčko prošly našima rukama. Byla to naprosto jiná činnost, než běžné půjčování a zařazování. Bylo v tom cosi velmi osobního a možná až domácího. I tímto způsobem se mění vztah nás zaměstnanců k místu, kde vykonáváme svoje povolání.

Před časem jsme přešli na nový knihovní software. Vy, kteří jste něco podobného zažili, víte, že přenos dat nikdy není bez problémů. Hodně času jsme tedy věnovali opravě starých záznamů. To je knihovnická práce, která moc vidět není, ale pro fungování systému je nesmírně důležitá. Situace s pandemií se postupně lepšila, a knihovny se pro veřejnost opět otevřely. Jenže tu vyvstal nový problém: Jak naložit s knížkami, které do

knihovny vrátíte? Co kdyby se staly zdrojem nákazy pro ostatní čtenáře? Museli jsme proto najít v naší budově místo a vrácené knihy ukládat do několikadenní karantény. Knihovna se pro veřejnost sice otevřela, ale veřejný internet, studijní a relaxační zóny zůstaly uzavřeny. Tento stav trval do až do 1. června. V této chvíli, když píšu tyto řádky, knihovna už nabízí všechny služby tak, jak jste na to byli zvyklí. Pravda, povinnost nosit roušku a důsledně používat dezinfekční prostředky platit nepřestala. To je ale docela přijatelná daň za to, co jsme získali zpět, vidíte? Občas si říkám, co nám pandemie dala a co vzala. Náš život se hodně rozvolnil a v mnohém ohledu dokonce zastavil. Najednou bylo méně příležitostí, jak trávit volný čas. Kina, divadla, kluby a koncertní sály zůstaly zavřené, a snadno dosažitelný byl pouze internet a e-knihy. Vznikla tak vzácná příležitost, najít odpověď na tolikrát již položenou otázku: Jakou knihu byste si vzali na pustý ostrov?

Věřím, že byste volili moudře. Dobrá knížka totiž může být nejen věrným přítelem, ale i bezpečným průvodcem do jiného světa: když si od toho „skutečného“ potřebujeme aspoň na chvíli odpočinout.

Karel Tománek

Napište nám, kterou knihu byste si na pustý ostrov vzali s sebou vy. A proč? Zajímavé odpovědi otiskneme v podzimním čísle. Svoje tipy nám pošlete na adresu media@knihovnalitomerice.cz

Dárky od příznivců naší knihovny

Zpětná vazba je pro nás důležitá

V rámci pilotního projektu Plánování kultury ve městech, kdy vznikala obecná metodika k získávání a hodnocení zpětné vazby, docházelo v minulých letech v Litoměřicích k vyhodnocování kvality jednotlivých kulturních organizací, které byly nahlíženy z různých úhlů pohledu. Autorem metodiky je MgA. Ing. Tereza Raabová, PhD. a za knihovnu vedl celý proces evaluace Mgr. Karel Tománek. Cílem bylo odkrýt silné i slabé stránky a využít těchto informací k dalšímu rozvoji organizace. Naše knihovna vedle tradičního benchmarkingu (automatizovaného statistického nástroje) využila také možnosti přímého oslovení svých návštěvníků formou dotazníku.

Díky němu jsme se od vás dozvěděli, které služby nejčastěji využíváte, o jaké akce máte zájem a také jaká máte přání. Jedním z nich bylo například i to, že byste na stránkách našich novin uvítali žebříčky nejčtenějších knih. Tím tedy začínáme, na str. 11 najdete článek Ověřeno našimi čtenáři, kde se můžete „projit“ jednotlivými odděleními, a na str. 3, se dozvíte, co mají rádi čtenáři v obecních knihovnách spadajících do našeho regionu.

km

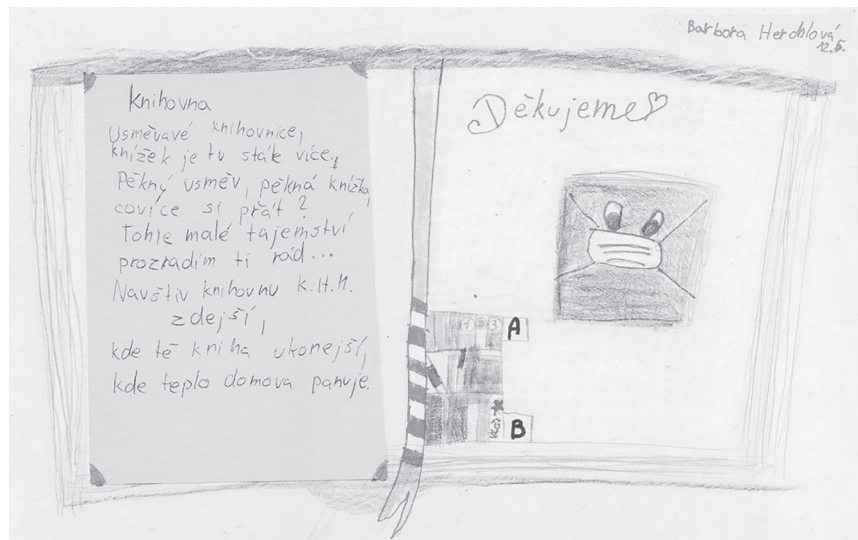
Děkujeme vám, že nám pomáháte dělat naši knihovnu lepší.

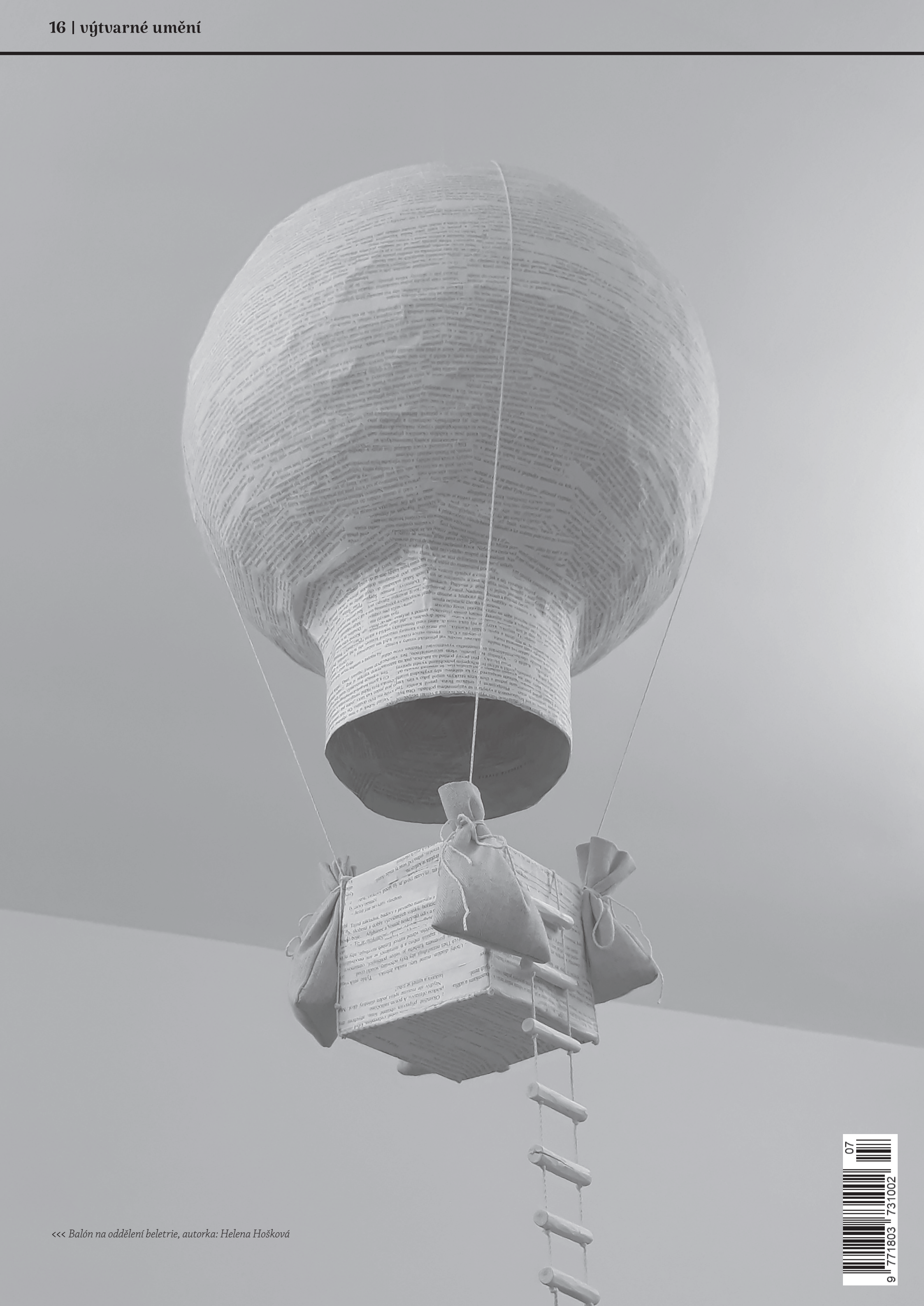
Věděli jste, že...

... 2. července slavíme Den prvního sólového obletu Země v balónu?

Americký dobrodruh Steve Fossett, držitel mnoha desítek světových rekordů v létě roku 2002 jako první samostatně obletěl zeměkouli v horkovzdušném balónu. Vystoupal při tom do výše 10 580 m a urazil 32 963 km. Od roku 1996 to byl jeho šestý pokus. Startoval a přistál v Northamu v Austrálii.

>>>

<<< Balón na oddělení beletrie, autorka: Helena Hošková

